

บทที่ ๑๐

เสียงสระในภาษาอังกฤษ

สระในภาษาอังกฤษนั้นมีความเห็นกันเป็นหลายอย่างด้วยกัน ส่วนใหญ่แล้วก็มี
ความเห็นคล้าย ๆ กัน ต่างกันที่สัญลักษณ์ ที่ใช้สำหรับสระแต่ละเสียง และการแบ่ง
ระหว่างสระเดี่ยว (simple vowel) กับสระประสม (diphthong) Daniel Jones *
ชาวอังกฤษได้จำแนกลักษณะของสระภาษาอังกฤษออกเป็นดังนี้

สระเดี่ยว

	หน้า	กลาง	หลัง
i:			u:
i			u
	e	o:	
	æ	ə	
		ʌ	ɔ:
			ɒ
			ɑ:

สระประสม

ei	ou	ai
au	ɔi	iə
eə	əə	uə
ɔə	ɪə	nɪ

นอกจากนี้แล้วยังมี ɪi, ɪi, eə, ɛə, əə, ɔə อีก

ขอให้ดูตัวอย่างต่อไปนี้ประกอบ

[i:]	ไค้แก่เสียงในคำ	peak,	see,	yield
[ɪ]	ไค้แก่เสียงในคำ	rich,	king,	goodness

*Daniel Jones. *An Outline of English Phonetics* (Cambridge, 1957). pp. 63-125.
82 LI 210

[e]	ไต่แก่เสียงในคำ	pen head many
[ɛ]	ไต่แก่เสียงในคำ	alphabet, glad, pat
[æ:]	ไต่แก่เสียงในคำ	part, after, drama
[ɔ]	ไต่แก่เสียงในคำ	sorry, pond, dog
[ɔ:]	ไต่แก่เสียงในคำ	lawn, author, nor
[u]	ไต่แก่เสียงในคำ	put, full, could
[u:]	ไต่แก่เสียงในคำ	blue, rule, food
[ʌ]	ไต่แก่เสียงในคำ	cup, money, brother
[ɜ:]	ไต่แก่เสียงในคำ	fir, her, heard
[ə]	ไต่แก่เสียงในคำ	along, salad, lemon
[ei]	ไต่แก่เสียงในคำ	pay, table, same
[ou]	ไต่แก่เสียงในคำ	so, home, shoulder
[ai]	ไต่แก่เสียงในคำ	child, fly, height
[au]	ไต่แก่เสียงในคำ	loud, town, house
[ɔi]	ไต่แก่เสียงในคำ	oil, noise, boy
[iə]	ไต่แก่เสียงในคำ	ear, beard, fierce
[ɛə]	ไต่แก่เสียงในคำ	bear, spare, fair
[ɔə]	ไต่แก่เสียงในคำ	coarse, score, four
[uə]	ไต่แก่เสียงในคำ	sure, poor, surely
[iə]	ไต่แก่เสียงในคำ	hideous, area, realistic
[ɪv]	ไต่แก่เสียงในคำ	vacuum, influence, usual
[ɪz]	ไต่แก่เสียงในคำ	valuing, issuing, ruination
[oi]	ไต่แก่เสียงในคำ	going
[eə]	ไต่แก่เสียงในคำ	player
[əʊ]	ไต่แก่เสียงในคำ	slower

- [ɔi] ไท้แก่เสียงในคำ yellowish
 [ɔə] ไท้แก่เสียงในคำ follower
 [əɔ] ไท้แก่เสียงในคำ forayer

ที่ยกมานี้พอเป็นตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบกับกรวิเคราะห์เสียงสระของนักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน ขอให้สังเกตว่าเสียงบี๊งเสียงนั้นคนอังกฤษออกเสียงต่างกับเสียงคนอเมริกันมากโดยเฉพาะ [a:] กับ ə เช่น คำว่า after ส่วนเสียงประสมทั้งหลายที่มี [ə] ตามสระอื่น เช่น ๑๑, ๑๑ อะไรเหล่านี้ เสียง [ə] มักจะตรงกับเสียง [r] ในภาษาอเมริกัน ฉะนั้นการวิเคราะห์เสียงสระของคนอังกฤษกับคนอเมริกันจึงต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามนักศึกษาวชิลาภาษาศาสตร์ก็สมควรที่จะได้รู้ถึงความแตกต่างอันนี้ด้วย ถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นว่า Daniel Jones ใช้สัญลักษณ์ [ɛ:] เพื่อแสดงว่าสระนั้นเป็นสระยาว แต่สำหรับคนอเมริกันถือว่าเสียงเหล่านั้นเป็นเสียงเลื่อนทางสั้น

Leonard Bloomfield^๒ เจ้าตำรับวิชาภาษาศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาได้วิเคราะห์เสียงสระภาษาอังกฤษออกได้ดังนี้

เสียงสระเดี่ยว

/i/ pin		/u/ put
/e/ egg	/o/ up	
/ɛ/ add	/a/ alms /a/, odd	/ɔ/ bought

เสียงสระประสม

/aj/ buy	/ij/ bee	/ɔj/ boy
/aw/ bough	/juw/ few	/uw/ do
/ej/ bay	/ow/ go	

จะเห็นได้ว่าวิธีการวิเคราะห์ของ Bloomfield นี้ Trager (ออกเสียงเทร-เกอร์) และ Smith ก็ได้ถือเป็นตัวอย่างซึ่งท่านจะสังเกตเห็นในท้ายบท Bloomfield ใช้สัญลักษณ์ผิดไปจากที่เราเห็นกันอยู่ทุกวันนี้หลายตัว เช่น /ɛ/ ซึ่งปัจจุบันนี้มักจะใช้ /e/ และ /o/ ซึ่งปัจจุบันนี้ใช้ /ɔ/ ส่วนเสียงที่เลื่อนไปข้างหน้า Bloomfield ใช้ /j/ ซึ่งปัจจุบันนี้บางท่านเช่น Charles F.

^๒ Leonard Bloomfield, *Language* (New York, 1933), p. 9.

Hockett "ก็ยังมี /j/ อยู่ แต่อีกหลายคนใช้ /y/ Bloomfield มีเสียง /a/ และ /a/ ต่างกันทั้งนี้ก็เพราะ Bloomfield เห็นว่าเสียง /a/ ในคำว่า alms, balm นั้นยาวกว่า /a/ ในคำว่า sod, hot ด้วยเหตุนี้เองจึงจัดไว้เป็นสองหน่วยเสียง

Bloch และ Trager^๕ ได้วิเคราะห์เสียงสระภาษาอังกฤษ ออกมาได้ดังนี้

		สระเดี่ยว		
	หน้า	กลาง	หลัง	
สูง	i		u	
กลาง	e	ə	o	
ต่ำ		a		

นอกจากนี้แล้วเสียงสระเดี่ยวยังเลื่อนไปหา /j/, /w/, /h/, /r/ และ /hr/ ซึ่งเสียงสระเดี่ยวที่มีเสียงเลื่อนผสมอยู่ด้วยนี้ ถือว่าเป็นสระประสม Bloch และ Trager (ออกเสียงว่า บล็อก และ เทรเกอร์) ถือว่าเสียงสระที่เลื่อนไปข้างหน้าจะเลื่อนไปหา /j/ เลื่อนไปข้างหลังไปหา /w/ เลื่อนไปตรงกลางไปหา /h/ เนื่องจากคนอเมริกัน ออกเสียง /r/ ตามหลังสระโดยการงอลิ้นตามแบบที่เรียกว่า retroflex จึงมีเสียงประสม /r/ อีก Bloch และ Trager ให้ตัวอย่างต่อไปนี้

	/V/	/Vj/	/Vw/	/Vh/	/Vr/	/Vhr/
/i/	pit	beat	-	-	mirror	beer
/e/	pet	bait	-	yeah	merry	lear
/a/	pat	bite	bout	calm	murry	bar
/o/	pot	boil	boat	law	sorry	borc
/ɔ/	cut	-	-	-	hurry	burr
/u/	put	-	boot	-	jury	hoor

จะเห็นได้ว่า Bloch และ Trager ค่อนข้างสับสนเรื่องเสียงอยู่มากทั้ง ๆ ที่เสียง /x/ และ /a/ กับ /o/ และ /ɔ/ เป็นคนละหน่วยเสียงเขาก็ยังใช้สัญลักษณ์ตัวเดียวกันเป็น /a/ และ /o/ ตามลำดับ ทั้งนี้ก็เพราะว่าวิชาภาษาศาสตร์ในสหรัฐอเมริกาเพิ่งจะเริ่มงานวิจัยการวิเคราะห์ต่าง ๆ ก็ย่อมจะมีผิดพลาดได้

^๕ Charles F. Hockett, *A Course in Modern Linguistics* (New York, 1958), p. 31.

^๕ Bernard Bloch and George L. Trager, *Outline of Linguistic Analysis* (Baltimore, Maryland, 1942), p. 52.

C. C. Fries* แห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกนผู้เป็นก้นตำรับแห่งการสอนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาต่างประเทศได้จำแนกสระอังกฤษออกเป็นดังนี้

สระเดี่ยว

	หน้า	กลาง	หลัง
สูง	i		u
	ɪ		ʊ
กลาง	e	ə	o
	ɛ		
ต่ำ	æ	a	ɔ

สระประสม

	aɪ	aʊ	ɔɪ
--	----	----	----

เทียบกับคำภาษาอังกฤษได้ดังนี้

/i/	ไค้แก่คำ	beat, bead, weep, keep
/ɪ/	ไค้แก่คำ	bit, bid, wit, kit, city
/e/	ไค้แก่คำ	mate, cape, made, way, rotate
/ɛ/	ไค้แก่คำ	met, bed, kettle, contest
/æ/	ไค้แก่คำ	mat, bad, cattle
/ə/	ไค้แก่คำ	but, cup, china, above
/a/	ไค้แก่คำ	father, hot, cot, cod
/u/	ไค้แก่คำ	pool, cool
/ʊ/	ไค้แก่คำ	pull, wool
/o/	ไค้แก่คำ	note, notation, coat, quotation, Mexico
/ɔ/	ไค้แก่คำ	autumn, autumnal, bought, caught
/aɪ/	ไค้แก่คำ	eyes, ice, ride, write
/aʊ/	ไค้แก่คำ	now, house, bout
/ɔɪ/	ไค้แก่คำ	boys, oil, soil

* C.C. Fries, *Teaching and Learning English as a Foreign Language*
(Ann Arbor, Michigan, 1946) p. 12.

จะเห็นได้ว่า Fries ถือว่า i, e, u เป็นสระเดี่ยว แต่ว่าสระเหล่านี้มีลักษณะเลื่อน (glide) อยู่ด้วยโดยที่สระหน้าจะเลื่อนไปข้างหน้า และสระหลังก็จะเลื่อนไปข้างหลัง นอกจากนั้นแล้ว Fries ยังให้ข้อสังเกตด้วยว่า ความลักษณะสัทศาสตร์แล้ว เสียงสระใดก็ตามที่นำหน้า พยัญชนะ โฆษะ (voiced consonant) เสียงสระนั้นจะยาวกว่าเสียงสระเดียวกันที่ตามด้วย พยัญชนะ อโฆษะ (voiceless consonant) เช่น beat เสียงสระ [e] อาจจะทำให้สัญลักษณ์ทางสัทศาสตร์ได้ดังนี้ คือ [e:] ส่วน bead ควรจะเป็น [e:] ทำนองเดียวกัน mate เสียงสระ [e] ย่อมสั้นกว่าเสียงสระในคำ made คือ [e:]

* Kenneth L. Pike^b ลูกศิษย์ของ C. C. Fries ทั่วไปเพราะเหตุเสียงสระภาษาอังกฤษนี้

สระเดี่ยว

	หน้า	กลาง	หลัง
สูง	i ɪ		u ʊ
กลาง	e ɛ	ə	o
ต่ำ		ɐ	ɔ

^b Kenneth L. Pike, *Phonemics* (Ann Arbor, Michigan 1947), p. 45.

สระประสม

กัณฑ์ตัวอย่างต่อไปนี้

	a ¹	a ^u	oi
[i]	กัณฑ์เช่นในคำ	feet	[fi:t]
[ɛ]	กัณฑ์เช่นในคำ	fit	[fi:t]
[e]	กัณฑ์เช่นในคำ	mate	[me:t]
[ɛ]	กัณฑ์เช่นในคำ	said	[se:d]
[ɔ]	กัณฑ์เช่นในคำ	cat	[kæt]
[ɔ]	กัณฑ์เช่นในคำ	cup	[kʌp]
[a]	กัณฑ์เช่นในคำ	colony	[kəlɔ:ni]
[u]	กัณฑ์เช่นในคำ	boot	[bu:t]
[u]	กัณฑ์เช่นในคำ	foot	[fu:t]
[o]	กัณฑ์เช่นในคำ	rote	[ro:t]
[ɔ]	กัณฑ์เช่นในคำ	caught	[kɔ:t]
[a ¹]	กัณฑ์เช่นในคำ	kite	[kaɪt]
[a ^u]	กัณฑ์เช่นในคำ	mouse	[maʊs]
[o ¹]	กัณฑ์เช่นในคำ	soil	[soɪl]

ขอให้สังเกตว่า Pike เองก็ยังได้อินเสียง soil ผิดไป เพราะถ้าใช้ [o¹] คำ soil ก็น่าจะออกเสียงเหมือนมีสระ โอะ หรือ โอ แต่ที่ถูกต้องแล้วออกเสียงสระ ออ ซึ่งการวิเคราะห์ของ C.C. Fries นั้นถูกต้องกว่า

George L. Trager และ Henry L. Smith¹¹ ได้ทำการวิเคราะห์เสียงสระภาษาอังกฤษใหม่และเป็นที่แพร่หลายมากในสหรัฐอเมริกา จนนักเขียนรุ่นหลัง ๆ เช่น H.A. Gleason Jr., A.A. Hill, และ W. Nelson Francis ได้ถือเอาเป็นแบบอย่าง

¹¹George L. Trager and Henry L. Smith, *An Outline of English Structure* (Washington, D.C., 1957), pp. 27-28.

สระเดี่ยว

	หน้า	กลาง	หลัง
สูง	i	ɪ	u
กลาง	e	ə	o
ต่ำ	æ	ʌ	ɔ

สระประสม

Trager และ Smith ถือว่าสระประสมทั้งหมดมี ๑๗ เสียงคือ สระ

เครื่องหมาย	/y/, /w/ และ /h/	คั่น	Vw	Vh
/i/	pit	bee	few (11)	dear (18)
/ɛ/	pet	bay	house (12)	dare, yeah
/æ/	pat	pass (6)	house (18)	baa
/i/	just (1)	bee (7)	moon (14)	fur (19)
/ɔ/	cut (2)	bird (8)	go (15)	fur
/a/	cot (8)	buy	house (16)	far, palm
/u/	put	buoy (9)	do	boor
/o/	home (4)	boy	go	pour, paw
/ɔ/	wash (5)	wash (10)	law (17)	war (20)
				paw (21)

(๑) เมื่อกำว่า just ใช้เป็นกริยาวิเศษณ์ ถ้าใช้เป็นคุณศัพท์ออกเสียง /jʌst/

(๒) พวกอังกฤษคอนไทต์และพวกนิวอิงแลนด์ (คือ นิวยอร์ก คอนเนกติกัต

แมตซาจูเซท ไทโคแลนค์ นิวแฮมเชียร์ เมน) จะออกเสียง
เป็น /ə/

- (๓) พวกอังกฤษตอนใต้และพวกนิวอิงแลนด์ จะออกเสียงเป็น /ɔ/
- (๔) คำนี้พวกนิวอิงแลนด์ที่อยู่ริมฝั่งทะเลออกเป็น [ซม]
- (๕) พวกอังกฤษตอนใต้ พวกนิวอิงแลนด์ แดบชายฝั่ง และพวกตะวันตกกลางตอนเหนือ (ได้แก่แดบมิชิแกน วิสคอนซิน อิลลินอยส์ ฯลฯ)
- (๖) พวกทางใต้ของสหรัฐอเมริกา
- (๗) พวกกันแดบฟิลาเดลเฟีย และพวกคอกันย์ในอังกฤษ ซึ่งออกเสียง bee เป็น [บีย]
- (๘) คำว่า bird ออกเป็น [เบย์ค] นี้ปรากฏในนครนิวยอร์กและชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา
- (๙) เมื่อเป็นคำพยางค์เดียวคนอเมริกันบางคนออกเสียงคำว่า push เป็น /puʃ/ ออกเสียงเหมือนคำว่า พิช ตามด้วย sh
- (๑๐) พวกที่ออกเสียง push อย่างในข้อ ๙ จะออกเสียง wash เป็น /wɔʃ/ คือ ว้อย ตามด้วย sh และ ash เป็น /eɪʃ/ ก็คือ แอช ตามด้วย sh
- (๑๑) ออกเสียงเป็น ฟิว ถือว่าเป็นแบบเก่า สมัยใหม่ออกเสียงคำนี้ว่า [ฟ्यूว] หรือ [fyuw]
- (๑๒) แดบเวอร์จิเนีย คำว่า house ออกเป็น [เฮ้วส]
- (๑๓) มีบริเวณกว้างมากในทางตะวันออกและตอนใต้ของสหรัฐอเมริกาพวกที่อยู่แถบนี้ออกเสียงคำว่า house เป็น [เฮ้วส]
- (๑๔) จากแดบตะวันตกและตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองฟิลาเดลเฟีย คำว่า moon ออกเสียงเป็น [มีว] ตามด้วย น
- (๑๕) go ออกเสียงเป็น [เก้อว] พวกกันในตอนใต้ของอังกฤษ
- (๑๖) คำว่า house ออกเสียงเป็น [เฮ้วส] ปรากฏในตอนใต้ของอังกฤษและแดบตะวันตกกลางของสหรัฐอเมริกา

- (๑๗) พุกในตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกา ออกเสียงเป็น [ลอว]
- (๑๘) พุกกันในนิวอิงแลนด์ และอังกฤษ ออกเสียงเป็น [ที]
- (๑๙) พุกกันในนิวอิงแลนด์ คือ ออกเสียงเป็น [ฟือ]
- (๒๐) ออกเสียงคำ war เป็น [วอ] เพื่อให้ต่างกับ wore คือ [ไว]

สำหรับบางถิ่น

- (๒๑) พุกกันในแถบตะวันตกกลางตอนเหนือ

Trager และ Smith กล่าวว่าวิธีวิเคราะห์แบบนี้ครอบคลุมไปหมดทุกถิ่น แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ภาษาถิ่นทุกภาษาจะต้องมีทุกหน่วยเสียงดังที่กล่าวมานี้ บางหน่วยเสียงก็ปรากฏในถิ่นหนึ่ง แต่ไม่ปรากฏในถิ่นอื่น

Henry A. Gleason Jr. ได้ดัดแปลงจากการวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของ Trager และ Smith เล็กน้อย โดยการเปลี่ยน /b/ ให้เป็น /H/ เท่านั้นเอง ส่วน A.A. Hill และ W. Nelson Francis นั้นรับเอาการวิเคราะห์ของ Trager และ Smith มาทั้งหมด

James Sledd ซึ่งเป็นคนทางใต้ของสหรัฐอเมริกาได้ทำการวิเคราะห์เสียงสระภาษาอังกฤษ ใช้ระบบเดียวกับ Trager และ Smith แต่พบว่าคนทางใต้มีเสียงของชาวใต้ หรือที่เรียกว่า "Confederate a" อย่างในคำว่า fire เป็นต้น

Charles F. Hockett^๕ ได้วิเคราะห์เสียงสระภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

	สระเดี่ยว		
	หน้า	กลาง	หลัง
สูง	i		u
กลาง	e	ə	o
ต่ำ	æ	a	ɔ

^๔ James Sledd, *A Short Introduction to English Grammar* (Chicago, 1959), p. 48.

^๕ Charles F. Hockett, *A Modern Course in Linguistics* (New York, 1958), p. 31.

สระประสม

ij

aw

uw

ej

aj

ow

oj

ขอให้สังเกตว่า Hockett ใช้ /j/ เป็นสัญลักษณ์ ของอักษระแบบเดียวกับ Bloomfield แทนที่จะใช้ /y/ อย่าง Trager และ Smith

สำหรับหนังสือเล่มนี้จะยึดเอาระบบของ Trager และ Smith เป็นหลัก จึงขอให้ศึกษาระบบของ Trager และ Smith ให้คล่องกว่าระบบอื่น